

[Knud Thomsen.]

jeg ved godt, jeg må ikke sige dialog for mit partis ærede politiske ordfører, men en fornyet tankeudveksling inden for udvalgets rammer i den forstand, at erhvervslivet efter at have gjort sig bekendt med administrationens svar kunne komme med en fornyet henvendelse, der atter kunne give anledning til fornyede spørgsmål fra udvalgets side.

Jeg mener altså ikke, at vi hinsides den politiske diskussion, der har stået om lovforslagets tilpasning i landets almindelige økonomiske politik, rent sagligt på forsvarligt grundlag havde kunnet afslutte vort udvalgsarbejde.

Endelig vil jeg nævne én ting til, som jeg synes bør frem, og som vi heller ikke har beskæftiget os med i udvalget; det er forholdet til de erhvervsgrene, der ved den eventuelle indførelse af en merværdiafgift ikke automatisk bliver lettet for engrosomsen, fordi de i 1962 af administrative grunde, som er forståelige, fik en forhøjelse af deres eksisterende punktafgifter, som svarede til engrosomsens forhøjelse af andre varepriser. Jeg sagde allerede ved første behandling i sidste folketingssamling, at der vistnok kunne være årsag til at se på disse erhvervsgrene. Kombinationen af meget højtrevne punktafgifter og en yderligere varefordyrende merværdiafgift kan jo blive helt skæbnsvanger for visse brancher. Det forekommer mig, uden at jeg er ringforlovet med chokoladeindustrien, at den nærmest er trykket fuldstændig i knæ, og der må jo også være grænser for, hvad både tobak og øl og spiritus kan bære; befolkningen skulle jo også gerne have råd til en lille smule af disse glæder, og selv ud fra et koldblodigt provenusynspunkt er det vistnok tvivlsomt, om det er klogt at blive ved med at fordyre en række af disse varegrupper; også radiobranchen har klaget sin nød og, så vidt jeg kan se, med føje. Den ukendte faktor, der indgår i mange af disse branchers beklagelser, er jo den skjulte import, der navnlig for varer, der kan medføres på personen eller i bagagen, finder sted som følge af det meget vidtdrevne rejseliv med tilsvarende billige indkøbsmuligheder.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at det er opfattelsen i det konservative folkeparti, at merværdiafgiftssystemet saglig set er et vel-

egnet og moderne beskatningssystem, der kan give et stort provenu uden at give anledning til nævneværdig dobbeltbeskatning af produktionsmidlerne eller af det producerende erhvervslivs øvrige hjælpemidler netop gennem sit modregningssystem.

Vi er derfor nu som før indstillet på at give vort velvillige bidrag til en yderligere saglig behandling af det nu genfremsatte lovforslag, og vi må så se senere hen under forhandlingerne, om det vil være muligt at opnå en sådan tilpasning af merværdiafgiftssystemet i den almindelige økonomiske politik og i særdeleshed i skattepolitikken, at vi til sin tid vil se os i stand til at støtte lovforslagets endelige gennemførelse.

Baunsgaard: Det, der, så vidt jeg kan bedømme, ved denne behandling er behov for, er vel et forsøg på at gøre op, om de principielle fordele, der blev påstået at være indeholdt i forslaget til merværdiafgift, består uantastet efter denne langvarige og, synes jeg, dybtgående behandling, der blev foretaget af udvalget i den forrige samling. Det er min opfattelse, at det gør disse fordele, stort set. Det mødte jo almindelig velvilje under drøftelsen af, hvilken form for almindelig omsætningsafgift man skulle finde frem til, at merværdiafgiften indeholdt særlige fordele i henseende til neutralitet over for forbrugsvalget, at den var en form, der muliggjorde at friholde erhvervslivets investeringer og eksportproduktion for afgift.

Jeg synes ikke, der på noget tidspunkt er ført forhold frem, som angriber disse principielle fordele ved merværdiafgiften, og jeg er derfor af den opfattelse, at vi stadig skal behandle et forslag, der i sammenligning med andre tænkelige former på disse områder byder indlysende fordele.

Det, der måske hersker nogen usikkerhed om, er det administrative omfang ved en sådan afgifts gennemførelse. Det er jo klart, at helt uinteresseret i det administrative omfang kan man ikke være, og én af de ting, der vel tilbagestår, er den endelige og afgørende drøftelse af, hvorvidt det er muligt at indarbejde de samme fordele specielt i henseende til at friholde investerings- og eksportproduktion for omsætningsafgift under en almindelig detailedsaftgift, uden at dette medfører en tilsvarende administra-